

BIULETYN KANCELARII

NR 209/CZERWIEC 2009

W TYM NUMERZE:

1 Aktualności

Aktualności

KRYZYS PRZYWRÓCIŁ ZAINTERESOWANIE RYCZAŁTEM

W 2008 roku było więcej podatników płacących ryczałt z działalności. To pierwszy wzrost w tym zakresie od pięciu lat. Zdaniem ekspertów to skutek spowolnienia gospodarczego.

Z opublikowanych właśnie przez Ministerstwo Finansów danych wynika, że liczba przedsiębiorców opłacających ryczałt z działalności gospodarczej wzrosła po raz pierwszy od pięciu lat. W 2008 roku przedsiębiorców na ryczałcie było o prawie 8 tys. więcej niż w 2007 roku. Te dane są sporym zaskoczeniem. Od kilku lat w ryczałcie występowała stała tendencja: podatników płacących ryczałt od najmu przybywało, a z działalności ubywało. W 2008 roku było inaczej – w obu przypadkach wzrosła liczba podatników ryczałtu. To ciekawe zestawienie, gdyż od 1 stycznia 2008 r. zmniejszył się limit dla ryczałtu z działalności gospodarczej z 250 tys. euro do 150 tys. euro. To limit, po przekroczeniu którego traci się prawo do korzystania z tej formy opodatkowania. Zdaniem ekspertów powodem jest spowolnienie gospodarcze, a tym samym mniejsze przychody, które w ubiegłym roku osiągnęli drobni przedsiębiorcy. Ta tendencja może się utrzymać w następnych latach.

W związku z obniżeniem od 1 stycznia 2008 r. limitu przychodów dla podatników chcących skorzystać z ryczałtu, z 250 do 150 tys. euro, oczekiwano, że zmniejszy się liczba przedsiębiorców korzystających z tej formy rozliczeń w latach kolejnych. Skutkiem miały być zwiększone wpływy do budżetu z tytułu opodatkowania takich przychodów na zasadach ogólnych. Tymczasem raport resortu finansów potwierdził, że liczba osób opłacających ryczałt z działalności w 2008 roku wzrosła pierwszy raz od kilku lat.

– Można przypuszczać, że ryczałt, jako jedna z najprostszych i tym samym tanich form opodatkowania przychodów, był dla podatników naturalnym wyborem – mówi jeden ekspertów.

Dodaje, że należy pamiętać o trwającym kryzysie gospodarczym, który mocno wpływa na duże i małe firmy. Wobec tego przychody tych ostatnich również znacznie się zmniejszyły i

nawet obniżenie limitu nie spowodowało wykluczenia ich z podmiotów rozliczających się w sposób zryczałtowany.

Liczba podatników rozliczających się w formie ryczałtu w roku 2008 wzrosła i podobna tendencja utrzyma się w roku 2009, a nawet 2010. Taką sytuację przewiduje Marcin Rafał Kubal, prawnik w Auxilium, który stwierdza, że bezpośrednią przyczyną tego stanu rzeczy jest obecna sytuacja w gospodarce, która motywuje podatników do weryfikowania wybranego systemu opodatkowania działalności. Wielu z nich dochodzi do wniosku, że ze względu na spodziewany spadek przychodów z prowadzonej działalności w obecnym roku podatkowym, rozliczanie na zasadzie ryczałtu będzie korzystniejsze, i to pomimo znacznego obniżenia limitu przychodów w roku 2008.

Wielu podatników z powodu kryzysu nie przekroczy limitu przychodów w wysokości 150 tys. euro.

Eksperti są zgodni: przyczyną takiej sytuacji jest kryzys. Barbara Pyzel, doradca podatkowy, mówi, że ma on wpływ na zmiany sposobu działalności wszystkich firm: dużych, średnich i małych. Obecnie celem jest nie tylko uzyskanie maksymalnych zysków, ale też utrzymanie się na rynku. Firmy są przede wszystkim zmuszone do obniżenia swoich dochodów poprzez obniżenie cen sprzedaży. Jednocześnie poszukują oszczędności poprzez nabywanie tańszych towarów i usług. Pewnych zakupów się już nie dokonuje lub je ogranicza.

Wtedy automatycznie zwiększa się liczba firm o niższych dochodach i mogą one korzystać z ryczałtu.

Jej zdaniem, należy wziąć pod uwagę fakt, że opodatkowanie ryczałtowe wiąże się z mniejszym nakładem pracy i może też wiązać się z mniejszym podatkiem do zapłaty.

Należy pamiętać, że terminem, do którego był możliwy wybór zryczałtowanej formy opodatkowania, był 20 stycznia 2008 r., czyli okres, kiedy jeszcze kryzys nie dotykał polskiej gospodarki, a w szczególności małych przedsiębiorców. Tym samym oddziaływanie kryzysu nie jest główną przyczyną wzrostu liczby podatników opłacających podatek w formie ryczałtu.

Istotniejszą przyczyną, jest zwiększanie się liczby przedsiębiorców dopiero rozpoczynających działalność, często wskutek otrzymania dotacji unijnych. Okres, w którym działalność jest dopiero rozpoczynana, co za tym idzie, osiągnane przychody są niskie, pozwala przedsiębiorcom skorzystać z niskiego opodatkowania i przede wszystkim z uproszczonej formy rozliczeń, co z pewnością jest znaczącym ułatwieniem.

Źródło: „Gazeta Prawna”, 16.06.2009 r.

MINIMALNE WYNAGRODZENIE W 2010 R. WZROŚNIE O 41 ZŁOTYCH

W 2010 r. minimalne wynagrodzenie brutto za pracę wzrośnie, w porównaniu z rokiem bieżącym, o 41 zł – postanowił rząd. Podwyżka będzie zatem o ponad 70 proc. niższa w stosunku do tej, która zaczęła obowiązywać od 1 stycznia tego roku.

Rada Ministrów zaakceptowała propozycję wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2010 r., przedłożoną przez ministra pracy i polityki społecznej. Rząd zaproponuje Trój-

stronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2010 r. na poziomie co najmniej 1317 zł (wzrost o 3,2 proc.).

Zaproponowana kwota uwzględnia obligatoryjny wzrost wynikający z ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, zgodny z przedstawioną przez ministra finansów prognozą wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w wysokości 1,0 proc. i PKB – o 0,5 proc.

Dla porównania, w bieżącym roku minimalne wynagrodzenie wynosi 1276 zł i w porównaniu z rokiem 2008 wzrosło o 13,32 proc. (w 2007 r. zostało ustalone na poziomie 1126 zł).

Wynagrodzenie pracownika w okresie jego pierwszego roku pracy nie może być niższe niż 80% wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, dlatego też zatrudniony po raz pierwszy w roku 2010, nie będzie mógł zarobić mniej niż 1053,60 zł (w tym roku – 1020,80 zł).

Źródło: serwis „podatki.pl”, 16.06.2009 r., T.Sz., CIR

PAKIET ANTYKRYZYSOWY W SEJMIE

Do Sejmu trafiła część pakietu antykryzysowego, dotycząca zmian w prawie pracy, m.in. elastycznego czasu pracy i umów na czas określony.

Pakiet antykryzysowy to 13 punktów ustalonych w końcu marca przez pracodawców i związki zawodowe. Większość z nich to propozycje zmian w prawie pracy, mających na celu utrzymanie zatrudnienia w czasie kryzysu gospodarczego. Rozwiązania zawarte w skierowanym do Sejmu projekcie „o pomocy państwa w przeciwdziałaniu rozwiązywaniu z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników” mają charakter przejściowy i będą obowiązywać do 31 grudnia 2011 r. Część przepisów dotyczy wszystkich pracodawców, niezależnie od ich sytuacji finansowej, a część tylko tych, którzy w czasie kryzysu znajdują się w przejściowych kłopotach. Niezależnie od swojej sytuacji finansowej przedsiębiorcy będą mogli stosować przepisy dotyczące m.in. wydłużenia okresu rozliczeniowego czasu pracy do 12 miesięcy. Kolejne rozwiązanie, które będą mogli stosować wszyscy przedsiębiorcy, to tzw. elastyczny czas pracy. Oznacza on możliwość rozpoczynania i kończenia pracy o różnych godzinach. Ewentualne rozpoczęcie pracy w tej samej dobie, w której została ona zakończona, nie będzie uznawane za nadgodziny. Także w tym wypadku pracownik będzie miał prawo do 11-godzinnego, nieprzerwanego wypoczynku w ciągu doby. Z prawa do różnych godzin rozpoczynania i kończenia pracy będą mogli korzystać, na swój wniosek, pracownicy wychowujący dzieci w wieku do 14 lat albo opiekujący się chorym członkiem rodziny. Projekt przewiduje też, że umowy na czas określony nie będą mogły być zawierane na dłużej niż 24 miesiące. Ma to dotyczyć również umów na czas określony obowiązujących w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy. Przedsiębiorcy, którzy w czasie kryzysu znajdują się w przejściowych kłopotach finansowych, będą mogli obniżyć pracownikowi wymiar czasu pracy, jednocześnie obniżając mu proporcjonalnie wynagrodzenie. Nie będzie do tego konieczne podpisywanie tzw. wypowiedzenia zmieniającego. Inne rozwiązanie przewidziane w projekcie dla firm, które znalazły się w kłopotach finansowych, to możliwość skorzystania z dofinansowania tzw. przestoju ekonomicznego ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGSP). Przejście ekonomiczne to zwolnienie z obowiązku świadczenia pracy, spowodowane brakiem zamówień w firmie. Zgodnie z projektem, może trwać do 6 miesięcy. Przez ten czas pracownik będzie otrzymywał przynajmniej minimalne wynagrodzenie. Kwota równa zasiłkowi dla bezrobotnych będzie przekazywana firmie z FGSP. Pozostałą kwotę, do

wysokości płacy minimalnej, będzie musiał dopłacić pracodawca. Przedsiębiorcy, którzy mimo kłopotów finansowych nie zwolnią pracowników, ale zdecydują się zorganizować dla nich szkolenia, albo wysłać ich na studia, będą mogli otrzymać od państwa dofinansowanie. Ustawą może zostać objętych prawie 250 tys. osób; ok. 50 tys. otrzyma refundację szkoleń lub studiów podyplomowych. Resort podkreśla, że bez udzielonego wsparcia finansowego liczba bezrobotnych zwiększyłaby się z 11% w końcu kwietnia do 12,6% w końcu roku.

Źródło: serwis „wp.pl” i PAP za: Newsletter HR I Prawa Pracy „Wolters Kluwer Polska”
17.06.2009 r.

ŚMIERĆ MAŁŻONKA A WSPÓLNE ROZLICZANIE PODATKOWE

Podatniczka, której mąż zmarł w lutym 2009 r. nie ma obowiązku rozliczać jego dochodów za rok 2008. Może natomiast skorzystać ze wspólnego rozliczenia swoich dochodów razem ze zmarłym mężem za rok 2009. Stanowisko takie zajął Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji indywidualnej z dnia 20.05.2009 r. nr IPPB4-415-228/09-4/PJ.

Jakie wątpliwości wyjaśnił organ podatkowy?

W zapytaniu podatniczka wskazała, że jej mąż zmarł 19 lutego 2009 r. Zarówno w roku 2008 jak i 2009 istniała między nimi wspólność majątkowa. W 2009 r. jej mąż uzyskał dochody ze stosunku pracy oraz emerytury. Ona sama natomiast uzyskuje wynagrodzenie ze stosunku pracy, a od marca także emeryturę. W związku z powyższym zadała pytanie, czy jest ona obowiązana do rozliczenia męża za rok 2008 oraz czy przysługuje jej prawo do wspólnego rozliczenia z mężem w roku 2009? W przedmiotowej sprawie organ podatkowy zajął następujące stanowisko:

„(...) Był prawny podatnik jako osoby fizycznej, na którego przepisy podatkowe nakładają obowiązek podatkowy ustaje z chwilą śmierci, ponieważ podatnikiem jest osoba fizyczna, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowego zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60 ze zm.).

Stosownie do przepisu art. 97 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, spadkobiercy podatnika, z zastrzeżeniem § 2, przejmują przewidziane w przepisach prawa podatkowego majątkowe prawa i obowiązki i spadkodawcy.

Zgodnie z art. 98 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa do odpowiedzialności spadkobierców za zobowiązania podatkowe spadkodawcy stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o przyjęciu i odrzuceniu spadku oraz o odpowiedzialności za długi spadkowe.

W myśl art. 104 § 1 ww. ustawy jeżeli spadkodawca był podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, organ podatkowy informuje spadkobierców, na podstawie posiadanych danych, o wysokości dochodu lub przychodu spadkodawcy oraz o wysokości wpłaconych zaliczek na podatek lub podatku, podając równocześnie przypadającą do zapłacenia kwotę podatku lub kwotę nadpłaty.

Na tej podstawie zgodnie z art. 104 § 2 ww. ustawy, w sytuacji, gdy spadkodawca poniósł wydatki uprawniające do ulg podatkowych, spadkobierca w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w § 1, zawiadamia organ podatkowy o wysokości poniesionych wydatków. Po upływie wskazanego powyżej terminu na podstawie art. 104 § 3 ww. ustawy o którym mowa w § 2, organ podatkowy doręcza spadkobiercom decyzję

ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego lub stwierdzającą nadpłatę.

Tym samym w przypadku, gdy podatnik spadkodawca, zmarł w trakcie roku podatkowego, w celu rozliczenia podatkowego zmarłego za dany rok, organ podatkowy korzysta z posiadanych informacji.

W oparciu o te informacje organ zawiadamia spadkobierców o wysokości dochodu lub przychodu spadkodawcy oraz o wysokości wpłaconych zaliczek na podatek lub podatku, podając równocześnie przypadającą do zapłacenia kwotę podatku lub kwotę nadpłaty.

Od tej chwili spadkobiercy mają prawo do zawiadomienia organu podatkowego w ciągu 30 dni o wysokości poniesionych przez spadkodawcę wydatków, z tytułu ulg lub odliczeń.

Na tej podstawie organ podatkowy po upływie terminu określonego w art. 104 § 2 ww. ustawy (30 dni), doręcza spadkobiercom decyzję ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego lub stwierdzającą nadpłatę.

Z przedstawionego w treści wniosku stanu faktycznego wynika, iż w związku ze śmiercią męża (śmierć nastąpiła w dniu 19.02.2009 r.) Wnioskodawczyni ma wątpliwości, czy powinna złożyć roczne rozliczenie podatkowe za zmarłego za rok 2008. Mąż Wnioskodawczyni zmarł po upływie roku podatkowego, jednak przed złożeniem zeznania podatkowego.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny oraz powołane przepisy należy stwierdzić, iż Wnioskodawczyni nie jest zobowiązana do składania rocznego rozliczenia podatkowego (zeznania podatkowego) za zmarłego męża za 2008 rok.

Przechodząc na grunt przepisów normujących możliwość łącznego opodatkowania małżonków, należy wskazać art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. u. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.) z którego wynika, iż małżonkowie co do zasady podlegają odrębnemu opodatkowaniu od osiągniętych przez nich dochodów.

Odstępstwo od tej zasady wyrażone zostało w treści art. 6 ust. 2 ww. ustawy, zgodnie z którym małżonkowie podlegający obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, między którymi istnieje przez cały rok podatkowy wspólność majątkowa, pozostający w związku małżeńskim przez cały rok podatkowy, mogą być jednak, z zastrzeżeniem ust. 8, na wniosek wyrażony we wspólnym zeznaniu rocznym, z zastrzeżeniem art. 6a, opodatkowani łącznie od sumy swoich dochodów określonych zgodnie z art. 9 ust. 1 i 1a, po uprzednim odliczeniu, odrębnie przez każdego z małżonków, kwot określonych w art. 26 i art. 26c; w tym przypadku podatek określa się na imię obojga małżonków w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy łącznych dochodów małżonków, z tym że do sumy tych dochodów nie wlicza się dochodów (przychodów) opodatkowanych w sposób zryczałtowany.

Zasada wyrażona w ust. 2 cytowanego artykułu ma zastosowanie również, jeżeli jeden z małżonków w roku podatkowym nie uzyskał przychodów ze źródeł, z których dochód jest opodatkowany zgodnie z art. 27, lub osiągnął dochody w wysokości nie powodującej obowiązku uiszczenia podatku (art. 6 ust. 3 ww. ustawy).

Natomiast zgodnie z ust. 3a cytowanego artykułu zasady i sposób opodatkowania, o których mowa w ust. 2 i 3, mają zastosowanie również do:

1. małżonków, którzy mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej,
2. małżonków, z których jeden podlega nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Rzeczypospolitej Polskiej a drugi ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej

* jeżeli osiągnęli podlegające opodatkowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przychody w wysokości stanowiącej łącznie co najmniej 75 % całkowitego przychodu osiągniętego przez oboje małżonków w danym roku podatkowym i udokumentowali certyfikatem rezydencji miejsce zamieszkania dla celów podatkowych; przepisy ust. 8-10 stosuje się odpowiednio.

Stosownie do treści art. 6 ust. 8 powołanej ustawy, sposób opodatkowania, o którym mowa w ust. 2 i 4, nie ma zastosowania w sytuacji, gdy chociażby do jednego z małżonków, osoby samotnie wychowującej dzieci lub do jej dziecka mają zastosowanie przepisy art. 30c, ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym lub ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o podatku tonażowym.

W oparciu o art. 6 ust. 10 ww. ustawy sposób opodatkowania, o którym mowa w ust. 2 i 4, nie ma zastosowania do podatników, którzy wniosek, wyrażony w zeznaniu podatkowym, określony w ust. 2 i 4, złożą po terminie, o którym mowa w art. 45 ust. 1 (termin złożenia zeznania podatkowego za rok 2009 – 30 kwietnia 2010 r.).

Natomiast, zgodnie z art. 6a ust. 1 ustawy, wniosek o łączne opodatkowanie dochodów małżonków, między którymi istniała w roku podatkowym wspólność majątkowa, może być także złożony przez podatnika, który:

1. zawarł związek małżeński przed rozpoczęciem roku podatkowego, a jego małżonek zmarł w trakcie roku podatkowego,
2. pozostawał w związku małżeńskim przez cały rok podatkowy, a jego małżonek zmarł po upływie roku podatkowego przed złożeniem zeznania podatkowego. Przy czym stosownie do regulacji art. 6a ust. 2 ustawy, do podatników, którzy złożyli wniosek, o którym mowa wyżej:
3. stosuje się sposób opodatkowania określony w art. 6 ust. 2 ustawy,
4. stosuje się przepisy art. 6 ust. 3, 3a i 8#8722;13 ustawy,
5. nie stosuje się przepisu art. 6 ust. 4 ustawy.

Z przedstawionego zdarzenia przyszłego wynika, iż w roku 2009 Wnioskodawczyni uzyskuje dochody ze stosunku pracy oraz świadczenie emerytalne, natomiast mąż Wnioskodawczyni uzyskał dochód również z tytułu stosunku pracy oraz świadczenia emerytalnego. Między małżonkami zarówno w roku 2008, jak i w roku 2009 istniała wspólność majątkowa.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż Wnioskodawczyni będzie mogła skorzystać z preferencyjnej formy rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych za 2009 r., wspólnie ze zmarłym małżonkiem.(...)”

Pełną treść interpretacji można przeczytać na stronie Ministerstwa Finansów

Źródło: Ministerstwo Finansów, za „eGospodarka.pl”, 18.06.2009 r.

CIT: NOWELIZACJA USTAWY

18 czerwca 2009 r. wchodzi w życie zmiana ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.) wprowadzona ustawą z dnia 13 lutego 2009 r. o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 42, poz. 341).

W związku ze zmianami wprowadzonymi w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.), dodano definicję ubezpieczyciela, którą objęto zakłady ubezpieczeń oraz zakłady reasekuracji prowadzące działalność na podstawie przepisów o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Ponadto usunięto jako zbędny przepis szczególny, zgodnie z którym u ubezpieczycieli kosztem uzyskania przychodów za rok podatkowy są również wpłaty z tytułu, określonego w przepisach o działalności ubezpieczeniowej, nadzoru nad działalnością zakładów ubezpieczeń. Wpłaty te można bowiem zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, według którego kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów.

TK: NIEKONSTYTUCYJNY PRZEPIS USTAWY O KOMORNIKACH

TK orzekł 16 czerwca, że art. 63 ust. 5 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji jest niezgodny z konstytucją w zakresie, w jakim nie przyznaje zastępcy komornika - ustanowionemu w związku z odwołaniem albo śmiercią komornika - prawa do opłat egzekucyjnych prawomocnie przez niego ustalonych przed jego odwołaniem. Chodzi o uprawnienia zastępcy komornika ustanowionego na wypadek odwołania lub śmierci komornika, a więc zastępcy działającego w sytuacji braku obsadzenia funkcji komornika, nie zaś osoby faktycznie zastępującej tymczasowo komornika, która jest powołana i pełni urząd.

Kwestionowany przepis przewiduje, że komornikowi odwołanemu oraz spadkobiercom zmarłego komornika należą się opłaty prawomocnie ustalone przed odwołaniem lub śmiercią. Autor skargi do TK nie kwestionuje przedmiotu powołanej regulacji, ale uważa, że powinni być nią objęci także zastępcy komorników. Trybunał Konstytucyjny uznał zarzuty za uzasadnione.

Sędziowie przypomnieli, że zastępca odwołanego lub zmarłego komornika ma identyczne prawa i obowiązki jak komornik – działania komornika i zastępcy komornika, stanowiące w obu wypadkach formę realizowania powierzonych im władzy publicznej, są więc tożsame. To zaś uzasadnia ich jednakowe traktowanie w zakresie wynagradzania po odwołaniu z pełnionej funkcji, gdyż zarówno praca, jak i ryzyko z nią związane rysują się identycznie.

Kwestionowana regulacja powoduje, że opłaty prawomocnie ustalone przez odwołanego komornika, które trafią do kancelarii już w czasie "urzędowania" zastępcy komornika należą się odwołanemu komornikowi (w wypadku śmierci komornika - jego spadkobiercom). Poza tym prawomocnie ustalone opłaty za czynności podjęte przez zastępcę komornika, które nie wpłyną na konto kancelarii przed końcem pełnienia zastępstwa, przypadną nowo powołanemu komornikowi.

Zróznicowanie dwóch grup podmiotów (komornik - zastępca powołany na wypadek odwołania lub śmierci komornika) jest nieuzasadnione w świetle konstytucji. Pominięcie zastępcy komornika w art. 63 ust. 5 ustawy o komornikach powoduje niedające się konstytucyjnie zaprzeczyć przesunięcie majątkowe pomiędzy dochodami zastępcy komornika a osobą, która objęła po nim rewir. Nowo powołany komornik uzyskuje przywilej kosztem odwołanego zastępcy komornika, a ten ostatni pozbawiany jest wynagrodzenia za wykonaną pracę.

Źródło: serwis „podatki.pl”, 17.06.2009 r., T.Sz., TK

PIT: HITEM 2009 ULGA NA DZIECKO

Rozliczenie za 2008 rok złożyła zbliżona liczba podatników jak za rok poprzedni. Podatnicy częściej wykazywali nadpłatę podatku, co wynikało z korzystania z ulg. Największym powodzeniem cieszyły się ulga prorodzinna i internetowa.

W rozliczeniu PIT za 2008 rok podatnicy najczęściej korzystali z ulgi prorodzinnej, internetowej i rehabilitacyjnej. W zeznaniach dominowały nadpłaty podatku. Podatnicy coraz chętniej przekazywali 1 proc. podatku dla organizacji pożytku publicznego. Takie wnioski płyną z sondy GP przeprowadzonej w izbach skarbowych.

Podsumowanie akcji PIT za 2008 rok nie jest jeszcze ostateczne, bo w urzędach skarbowych nadal trwa wprowadzanie danych z deklaracji podatników do systemu Poltax. Ze wstępnej analizy już wprowadzonych zeznań wynika, że liczba podatników, którzy złożyli PIT za 2008 rok, jest podobna do tej z rozliczenia za 2007 rok.

Z danych otrzymanych z urzędów skarbowych woj. opolskiego wynika, że do 30 kwietnia podatnicy złożyli 341 022 zeznania PIT za 2008 rok. W rozliczeniu za 2007 rok złożono 346 813 zeznań.

Jednak nadal trwa wprowadzanie zeznań do systemu Poltax oraz wpływają korekty deklaracji. W sierpniu lub wrześniu będziemy mogli podsumować wpływ zeznań podatkowych na terenie woj. opolskiego (podobnie jak w całym kraju)

Pracownicy Izby Skarbowej w Zielonej Górze podają, że do 13 urzędów skarbowych woj. lubuskiego, które obsługują osoby fizyczne, wpłynęły w sumie według obecnie dostępnych danych 368 392 zeznania podatkowe za rok 2008 (PIT-36, PIT-36L, PIT-37 i PIT-38). Za rok 2007 do tych samych urzędów skarbowych wpłynęło 398 926 zeznań. Ostateczna liczba zeznań z pewnością będzie większa, co odpowiednio zmieni wynikające z nich wielkości – np. wysokość podatku należnego, sumę przypisów i odpisów

Z naszych informacji wynika, że w 2008 roku największą popularnością cieszyły się ulgi: prorodzinna, internetowa i rehabilitacyjna.

Jak NAM powiedziano w Kielcach, podatnicy rozliczający się z PIT najczęściej korzystali z ulgi z tytułu: wychowania dzieci – 28 proc. podatników, użytkownika internetu – 13 proc., wydatków rehabilitacyjnych – 12 proc.

Pracownica Izby Skarbowej w Lublinie dodaje, że porównując dane z rokiem 2007, zauważa się ponad 30-proc. wzrost liczby zeznań z wykazaną ulgą na internet.

Dzięki wykorzystanym ulgom i odliczeniom podatnicy w deklaracjach za 2008 rok częściej wykazywali nadpłatę podatku niż jego dopłatę. Pytany pracownik Izby Skarbowej w Rzeszowie stwierdza, że w przeważającej większości składanych zeznań podatnicy wykazywali nadpłatę. Największe kwoty odliczeń wynikają z ulgi prorodzinnej, ogromnym powodzeniem cieszyła się również ulga internetowa.

Dzięki uproszczeniu procedury przekazywania 1 proc. podatku podatnicy coraz chętniej korzystają z tej możliwości. W ubiegłym roku po raz pierwszy urzędy skarbowe przekazywały 1 proc. podatku, a w zeznaniu wystarczyło wskazać nazwę organizacji i jej numer KRS

Podobne dane są w woj. łódzkim. Tu co roku rośnie liczba podatników przekazująca 1 proc. podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego.

W 30 proc. zeznań za rok 2008 odnotowano przekazanie 1 proc. podatku na łączną kwotę 19 692 806 zł. Za 2007 rok było to 22 proc. na kwotę 14 900 000 zł.

Mimo już kilkunastoletniego doświadczenia w wypełnianiu zeznań, podatnicy popełniają ciągle te same błędy w składanych deklaracjach.

W Krakowie te najczęściej pojawiające się błędy to: podawanie NIP płatnika zamiast własnego; brak podpisu; brak aktualnych danych (niezgodne dane podatnika z bazą Poltax); niedołączanie załączników do zeznania (brak załączników); stosowanie niewłaściwych formularzy (z lat poprzednich) oraz błędy rachunkowe.

Pojawiające się w zeznaniach błędy rachunkowe najczęściej polegają na: błędnie wyliczonej wysokości podatku należnego i wykazanej kwocie wpłaconych zaliczek, niewłaściwym odliczaniu składek zdrowotnych, przekraczaniu limitów ulg lub nieprawidłowym rozliczaniu ulg.

Pracownicy „skarbowki” twierdzą, że nieprawidłowości w zeznaniach powtarzają się co roku.

25,1 mln osób rozliczyło się z PIT za 2007 rok w zeznaniach składanych do końca kwietnia

Źródło: „Gazeta Prawna”

VAT: KWALIFIKOWALNOŚĆ W RAMACH PROGRAMU OPERACYJNEGO KAPITAŁ LUDZKI

W okresie programowania 2007 -2013 w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności pojawiają różne trudności u Beneficjentów w zakresie kwalifikowalności poniesionych wydatków. Trudności przede wszystkim pojawiają się z uwagi na brak precyzyjnych przepisów. Szczególną uwagę chciałbym zwrócić na problem kwalifikacji podatku od towarów i usług w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

Minister Rozwoju Regionalnego w dniu 19.09.2008 roku (MRR/KL/1/09/08) zatwierdził wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach POKL (druga wersja). Wytyczne te zostały opracowane w oparciu o art. 26 ust. 1 pkt 6 oraz art. 35 ust. 3 pkt 11 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984) oraz pkt 2.3 Krajowych wytycznych dotyczących kwalifikowania

wydatków w ramach Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie programowania 2007-2013.

Rozdział 4.7 wytycznych Minister Rozwoju Regionalnego poświęcił kwestii podatku od towarów i usług. Pomimo, że Ministerstwo zastrzegło w powyższych wytycznych, iż Instytucja Pośrednicząca nie może ustanawiać bardziej restrykcyjnych zasad kwalifikowalności wydatków niż tam określone, dla Beneficjenta wytyczne te mogą wydawać się zbyt skromne.

W związku z tym omawiając kwalifikowalność podatku VAT w pierwszej kolejności należy przytoczyć ogólną kwalifikowalność wydatków w ramach POKL.

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego wskazuje w wytycznych w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, „iż wydatek spełniający warunki umożliwiające jego całkowite lub częściowe pokrycie środkami przeznaczonymi na realizację POKL – uznaje się za wydatek kwalifikowany”. Oczywiście sama definicja przytoczona przez Ministerstwo wydaje się zbyt uboga dla prawidłowej oceny kwalifikowalności wydatków. W związku z tym należy odwołać się do rozdziału 3 wytycznych, gdzie Ministerstwo opisuje niezbędne warunki jakie musi spełniać wydatek by uznać go za kwalifikowany.

Wszystkie wydatki w ramach POKL są kwalifikowalne, jeśli: są niezbędne do realizacji projektu a więc mają bezpośredni związek z celami projektu; nie są zawyżone w stosunku do cen rynkowych oraz spełniają wymogi efektywnego zarządzania kosztami; zostały faktycznie i ostatecznie poniesione; są udokumentowane; zostały przewidziane w budżecie projektu oraz są zgodne z zasadami tworzenia budżetu w ramach POKL; są zgodne z wytycznymi, przepisami prawa krajowego i wspólnotowego. W powyższych warunkach należy również rozpatrywać kwalifikowalność podatku od towaru i usług.

Zgodnie z art. 11, pkt. 2a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1081/2006 – podatek od towarów i usług może być uznany za wydatek kwalifikowany tylko wówczas gdy został rzeczywiście i ostatecznie poniesiony przez Beneficjenta oraz gdy ten Beneficjent nie ma prawnej możliwości odzyskania podatku od towarów i usług. Tak więc problem kwalifikowalności podatku VAT należy rozpatrywać w dwóch nierozłącznych aspektach. Po pierwsze - musi być rzeczywiście i ostatecznie poniesiony. Po drugie – Beneficjent nie ma prawnej możliwości odzyskania podatku od towarów i usług. Przez faktyczne poniesienie wydatku należy rozumieć wydatek środków pieniężnych z kasy lub rachunku bankowego Beneficjenta. Dowodem poniesienia wydatku jest opłacona faktura VAT lub inny dokument księgowy o równoważnej wartości dowodowej wraz z dowodami zapłaty. Parlament Europejski i Rady zwraca jednak uwagę, iż wydatek musi być poniesiony ostatecznie przez Beneficjenta.

Natomiast możliwość odzyskania podatku od towarów i usług należy rozpatrywać w oparciu o polskie prawo podatkowe, czyli o przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług oraz Rozporządzenia. Beneficjent winien określić czy realizowany projekt w ramach POKL, podlega czynności opodatkowanej, wyłączonej, czy też zwolnionej od podatku od towarów i usług w oparciu o ustawę od towarów i usług. Opodatkowanie, zwolnienie, czy też wyłączenie spod opodatkowania należy rozpatrywać w aspekcie przedmiotowym i podmiotowym bowiem polskie prawo podatkowe zwalnia od podatku od towarów i usług niektóre czynności jak również i niektórych podatników.

Zgodnie z ustawą od podatku od towarów i usług (art. 86) podatnik ma prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w zakresie w jakim towary i usługi (wydatki) są wykorzystywane do czynności opodatkowanych. Ta sama zasada obowiązuje przy zwrocie podatku na rachunek podatnika, oczywiście z uwzględnieniem innych przepisów. Analizując odwrotność tego przepisu - w przypadku gdy zakupy towarów i usług dotyczą czynności nieopodatkowanej podatnik nie ma prawnej możliwości odzyskania omawianego podatku. Ustawodawca również w art. 88 wymienia towary i usługi przy nabyciu przez podatnika od których nie przysługuje podatnikowi obniżenie (zwrotu) kwoty podatku naliczonego. Pomimo, że związane są z czynnościami opodatkowanymi.

Jakie czynności zatem podlegają opodatkowaniu? Ustawa od podatku od towarów i usług w art. 5 wskazuje, iż opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlegają: odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju; eksport towarów; import towarów; wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terytorium kraju; wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów.

Natomiast wymienione przez ustawodawcę w art. 43 i art. 82 ustawy czynności są zwolnione od podatku. Usługi te wymienione są w załączniku nr 4 do ustawy o VAT (dotyczy art. 43).

Analizując aspekt przedmiotowy, Beneficjent, w przypadku realizowania projektu, który podlega czynnością zwolnionym lub/i wyłączonym z opodatkowania ma prawo uznać podatek od towarów i usług jako wydatek kwalifikowany w ramach POKL. Również w przypadku gdy Beneficjent realizuje projekt, który podlega opodatkowaniu może uznać podatek od towarów i usług za kwalifikowany, jeśli nabyte towary lub/i usługi znajdują zastosowanie w art. 88 ustawy o podatku od towarów i usług.

Ustawodawca w ustawie od podatku od towarów i usług wskazuje podmioty zwolnione od opodatkowania lub/i podmioty, których nie uznaje się za podatników od towarów i usług. Miedzy innymi zgodnie z art. 113 ustawy, zwalnia się od podatku podatników, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty netto 50.000,00zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się towarów, które są zaliczane przez podatnika do aktywów trwałych. Ponadto przykładowo w art. 15 ustawy ustawodawca wskazuje, że nie uznaje się za podatnika organów władzy publicznej oraz urzędów obsługujących te organy w zakresie realizowanych zadań nałożonych odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których zostały one powołane, z wyłączeniem czynności wykonywanych na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych.

Jeżeli zatem Beneficjent należy do grupy podatników zwolnionych od podatku lub/i wyłączonych spod opodatkowania może uznać w ramach realizowanego projektu POKL podatek od towarów i usług za wydatek kwalifikowany pomimo, że realizowany projekt może podlegać opodatkowaniu.

W praktyce również zdarza się, że Beneficjent ponosi koszty (wydatki), które wykorzystuje do czynności zarówno opodatkowanej jak i czynności zwolnionej lub/i wyłączonej z opodatkowania.

Zgodnie art. 90 ustawy, podatnik w stosunku do towarów i usług, które są wykorzystywane przez podatnika do wykonywania czynności, w związku z którymi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, jak i czynności, w związku z którymi takie prawo nie przysługuje, jest obowiązany do odrębnego określenia kwot podatku naliczonego związanych

z czynnościami, w stosunku do których podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego.

W tym przypadku podatek VAT będzie kwalifikowany tylko w zakresie jakim dotyczy wydatków związanych z realizacją projektu podlegającego czynności zwolnionej lub/i wyłączonej z opodatkowania.

Należy tutaj zauważyć, iż Minister Rozwoju Regionalnego w wytycznych w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach POKL w rozdziale 4.7 wskazuje, że „jeżeli podatek od towarów i usług zapłacony w związku z dokonaniem wydatku kwalifikowanego może być częściowo odzyskany, kwalifikowana jest ta część podatku od towarów i usług, która nie może zostać odzyskana”.

Natomiast w przypadku, gdy Beneficjent nie ma możliwości wyodrębnienia całości lub części kwot podatku związanych z czynnościami opodatkowanymi oraz zwolnionymi i/lub wyłączonymi spod opodatkowania, podatnik może pomniejszyć kwotę podatku należnego tylko o taką część kwoty podatku naliczonego, którą można proporcjonalnie przypisać czynnościom, w stosunku do których podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego. W tej części proporcji, Beneficjent nie ma prawa uznać podatek od towarów i usług jako wydatek kwalifikowany. Pozostała kwota może stanowić wydatek kwalifikowany o ile oczywiście spełnia pozostałe warunki.

Proporcję ustala się jako udział rocznego obrotu z tytułu czynności, w związku z którymi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, w całkowitym obrocie uzyskanym z tytułu czynności, w związku z którymi podatnikowi przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, oraz czynności, w związku z którymi podatnikowi nie przysługuje takie prawo. Proporcję, tą określa się procentowo w stosunku rocznym na podstawie obrotu osiągniętego w roku poprzedzającym rok podatkowy, w odniesieniu do którego jest ustalana proporcja. Proporcję tę zaokrągla się w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Problemem dla Beneficjentów może stanowić korekta podatku VAT (proporcja) sporządzona przez Beneficjenta po zakończeniu roku podatkowego w którym Beneficjent rozliczał się na zasadach wyżej wskazanych. Winien on bowiem proporcje skorygować obliczając proporcje dla roku zakończonego uwzględniając dane z tego roku (art. 91 ustawy). Może mieć to wpływ na wysokość kwalifikowalności podatku VAT. Beneficjent w takim przypadku będzie zobowiązany do zwrotu nadmiernie pobranej kwoty refundacji.

Źródło: serwis „podatki.pl”, Adam Leonarczyk

CZY PROWSPÓLNOTOWA WYKŁADNIA PRZEPISÓW MOŻE BYĆ NIEKORZYSTNA DLA PODATNIKA?

Sądy administracyjne w swoich orzeczeniach biorą pod uwagę regulacje unijne. Czym jest wykładnia prowspólnotowa i czy może być ona niekorzystna dla podatnika?

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 marca 2009 r. (sygn. akt I FPS 6/08), który dotyczy przekazania przez podatnika bez wynagrodzenia towarów należących do jego przedsiębiorstwa na cele związane z tym przedsiębiorstwem, wydaje się rozwiązywać kwestię potencjalnego opodatkowania takich czynności na gruncie VAT. NSA potwierdził w nim stanowisko, że od momentu nowelizacji przepisów ustawy, czyli od 1 czerwca 2005 r.,

przekazania na cele związane z przedsiębiorstwem nie są opodatkowane. Wyrok ten zasługuje na uwagę z tego m.in. powodu, że w swoim uzasadnieniu w przystępny i kompleksowy sposób tłumaczy granice wykładni prowspólnotowej krajowych przepisów podatkowych.

Sąd przypomina, że – choć prowspólnotowa wykładnia ma zasadnicze znaczenie dla przepisów ustawy o VAT – to nie może być ona stosowana, gdy doprowadza do rezultatów sprzecznych z efektami wykładni językowej przepisu krajowego. W takiej sytuacji sądowi krajowemu pozostaje jedynie zastosowanie wprost przepisu wspólnotowego albo pozostanie przy wykładni literalnej przepisu krajowego. Przyznanie pierwszeństwa regulacji wspólnotowej nie jest możliwe wtedy, gdy podatnik zastosował się do przepisu krajowego, który był dla niego bardziej odpowiedni. Państwo nie może stosować wprost przepisów dyrektyw w stosunkach z jednostkami, jeżeli samo nie transponowało ich we właściwy sposób do krajowego porządku prawnego. Jak wskazał NSA, nie można dokonywać prowspólnotowej wykładni krajowych przepisów podatkowych, która, prowadząc do wykładni *contra legem* (wbrew prawu) tych przepisów poprzez rozszerzenie wynikającego z nich zakresu przedmiotowego opodatkowania (obowiązku podatkowego), godziłaby jednocześnie w wyrażoną w art. 217 konstytucji zasadę wyłączności ustawowej w sprawach podatkowych, wymagającą jasnego i zrozumiałego dla adresatów określenia tego zakresu w przepisie podatkowym rangi ustawowej.

Na tle wspomnianego wyroku warto zauważyć, że organy podatkowe mogą posługiwać się argumentem wykładni prowspólnotowej przepisów również na niekorzyść podatników. Nie warto przy tym zawierzać przekonaniu, że świadomość prawa wspólnotowego wśród urzędników nie jest wysoka. Istotne jest natomiast, aby w razie sporu nie ulec łatwo sugestii, że przepis dyrektywy ma pierwszeństwo przed przepisem krajowym lub wymaga rewizji wykładni językowej przepisu krajowego. Tego rodzaju efekt występuje tylko w określonych przypadkach i co do zasady nie może być wykorzystany przez organ administracji w stosunkach z jednostką.

Źródło: „Gazeta Prawna”, 17.06.2009 r., Marcin Baran

PIT: ROLNIK JAK FIRMA

Prowadzący działy specjalne produkcji rolnej nie będą płacić PIT według norm szacunkowych. Będą rozliczać się jak firmy: według skali, liniowym PIT lub 5,5-proc. ryczałtem. Zdaniem ekspertów i rolników zmiany takie są potrzebne, bo uporządkują system podatkowy.

Podatnicy, którzy zajmują się produkcją rol- ną, np. uprawiają pieczarki czy hodują kury, będą rozliczać PIT jak przedsiębiorcy. Będą mogli wybrać: opodatkowanie według skali ze stawkami 18 i 32 proc., liniowy 19-proc. PIT lub ryczałt od przychodów ewidencjonowanych ze stawką 5,5 proc. Takie zmiany zapowiada Ministerstwo Finansów. Projekt zmian w ustawie o PIT będzie jeszcze w tym tygodniu opublikowany na stronach internetowych MF. Dziś osoby, które prowadzą działy specjalne produkcji rolnej, płacą podatek dochodowy. Jednak jego wysokość zależy od wielkości produkcji, np. metrów kwadratowych szklarni czy liczby hodowanych zwierząt.

– Likwidujemy archaizm z lat 60. Zmiany będą dotyczyć ok. 30 tys. podatników. Mają mieć charakter neutralny dla budżetu. Naszym celem nie jest zapewnienie dodatkowych wpływów

budżetowych, bo dla ryczałtu proponujemy jedną z najniższych stawek – 5,5 proc. – wyjaśnia Maciej Grabowski, wiceminister finansów.

Dodaje, że dzięki tym zmianom zasady opodatkowania rolników będą uproszczone i dostosowane do zmieniających się realiów.

Jeśli zapowiedzi resortu finansów zostaną wcielone w życie, skończy się era ustalania PIT dla działów specjalnych produkcji rolnej według norm szacunkowych. Co na ten pomysł rolnicy? Zdaniem ekspertów, że zmiany oznaczają, że producenci drobiu, grzybów uprawnych i ogrodnicy już nie będą mogli rozliczać się z podatku dochodowego na podstawie norm szacunkowych, a jedynie tak jak wszyscy przedsiębiorcy.

Od kilku lat organy podatkowe usiłują zmienić reguły opodatkowania działów specjalnych na podstawie interpretacji, która nie ma podstaw w prawie. Zapowiadana nowelizacja ostatecznie potwierdzi racje podatników.

Ujednoczenie zasad opodatkowania różnych dziedzin działalności gospodarczej jest dobrym pomysłem. Potwierdzają to specjaliści, że zbliżenie zasad opodatkowania dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej do zasad opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, a więc zasadniczo na podstawie podatkowej księgi przychodów i rozchodów, względnie pełnych ksiąg handlowych albo np. w odniesieniu do działalności prowadzonej w mniejszym rozmiarze opodatkowaniu w zryczałtowanej formie – jest dobrym krokiem.

Obecna odrębność zasad opodatkowania rolnictwa, opartych głównie na szacunkowym dochodzie, wynika m.in. z braku możliwości rzetelnego ustalenia przychodów i kosztów, a w konsekwencji – dochodu do opodatkowania, szczególnie w sytuacji, gdzie działalność rolnicza prowadzona jest częściowo na własne potrzeby rolnika, a część produkcji sprzedawana jest poza ewidencją.

Skutkiem tej zmiany będzie ograniczenie zróżnicowania zasad opodatkowania w gospodarce, a doświadczenia zebrane w tym zakresie mogą posłużyć do docelowego wprowadzenia podatku dochodowego również w odniesieniu do pozostałej działalności rolniczej, aczkolwiek tu powinny obowiązywać jedynie zryczałtowane formy opodatkowania.

Gdyby zmiana zasad opodatkowania dochodów rolników polegała na zrównaniu ich w obowiązkach z innymi przedsiębiorcami, zyskają oni prawo wyboru sposobu opodatkowania, np. stawką liniową albo według zasad ogólnych. Tak jak u innych przedsiębiorców zdecyduje skala działalności: rolnicy prowadzący działalność na dużą skalę wybiorą zapewne 19-proc. stawkę liniową.

Ci, którzy poniosą znaczne koszty związane z działalnością, otrzymają tylko przychody zwolnione z podatku, np. unijne dopłaty, lub skorzystają z ulg, np. na dzieci, nie będą płacić PIT – zastrzega Marek Jarocki, menedżer w Ernst & Young.

Skutki proponowanych zmian to większa kontrola fiskalna w sektorze rolniczym, konieczność prowadzenia ewidencji przepływów pieniężnych i uzyskiwanych dochodów, redukcja szarej strefy w rolnictwie, uproszczenie systemu podatkowego i objęcie nim wszystkich grup społecznych.

Zmiany te mogą okazać się korzystne dla samych rolników, gdyż dzięki odpisom od dochodu lub podatku, a także np. możliwości rozliczania się z małżonkiem wymiar podatku dochodowego w stosunku do dotychczas płaconego będzie mniejszy.

30 tys. podatników będą dotyczyły zmiany zasad opodatkowania PIT działów specjalnych produkcji rolnej

Źródło: „Gazeta Prawna”, 18.06.2009 r.

Opr. Andrzej Smosarski

Prezentowane powyżej informacje stanowią ogólne omówienie danych zagadnień. W żadnym wypadku nie mają one charakteru oficjalnych opinii prawnych lub podatkowych. W celu uzyskania szczegółowych informacji na interesujące Państwa tematy prosimy o kontakt na adres Grzegorz_Chrzanowski@onet.pl lub telefonicznie – 0692 515 734

Biuletyn Kancelarii jest przesyłany elektronicznie za zgodą odbiorcy. Jeśli nie życzą sobie Państwo otrzymywania Biuletynu – prosimy o kontakt e-mail Piotr_Wojciechowski@onet.pl